Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 16/02/2018 a les 11:48

Buhos: «La nostra gran vida és poder-nos dedicar al que havíem somiat des de petits»

Parlem amb el cantant i lletrista del grup, Guillem Solé | El nou disc de la formació de Calafell es titula 'La gran vida' | El 5 de maig actuaran a la sala Razzmatazz de Barcelona

Guillem Solé de Buhos | Michal Novak

Abans que la música va ser l'hoquei sobre patins, i just després van arribar la rebel·lió a la plaça, l'aposta pels referents del Rock Català i les versions del Barça. Aquesta és la història del grup calafellenc **Buhos**, que s'ha guanyat el respecte i la confiança de l'escena amb mitja dotzena de discos i centenars de concerts populars. El cantant i lletrista Guillem Solé revela les claus del nou àlbum, *La gran vida* (Música Global, 2018), 12 cançons que es presentaran per primer cop en directe a la sala Razzmatazz el 5 de maig. Revelem una petita part de l'entrevista de portada de l'Enderrock del mes de gener.

L'últim disc sempre és el millor?
És el que acumula més experiències. Els dos últims anys han estat més intensos que mai. A l'agost vam fer 19 concerts i vam aprofitar per escriure noves cançons. Un disc en ruta encara no l'havíem fet mai. Normalment podíem dedicar sis mesos a compondre els temes, però ha anat tot molt seguit: vam començar quan va sortir el disc anterior i no hem parat fins al passat 10 de novembre a la sala Apolo. Ja sabíem que no tindríem mig any per preparar les cançons i hem aprofitat els dies de bolo. Hi ha moltes hores mortes entre la prova i el concert, i en lloc d'anar a

fer cerveses i passar l'estona, hem treballat. Em sembla que es nota a les lletres, perquè ens han quedat més reals i creïbles. No és el mateix que ser a casa i ?fer una cançó'.

Parlem de *La gran vida*... De quina època són aquestes cançons?
La primera tongada la vam gravar entre el maig i el juny, i havien estat escrites al llarg de tot un any, des que va sortir el darrer disc, *Lluna plena* (Música Global, 2016). I per a la segona hem tingut sis mesos i és quan hem treballat més tots junts component les cançons en ruta. En aquest cas, crec que n'hi ha dues o tres que tenen molta força perquè van sorgir tocant darrere l'escenari un dia abans d'un bolo. Per exemple, "L'estiu és llibertat", que podria ser una de les més importants del disc, o "Volcans", que vam fer amb el trompetista un dia a Vilaplana, al costat de Reus. Han sortit sobre la marxa. També hi ha una cançó que vaig fer el 3 d'octubre que es titula "La darrera colònia" i de la qual no he volgut tocar ni una coma. Les coses han canviat molt des d'aquell moment però em fa il·lusió mantenir la lletra amb tot el *subidón* del moment, dos dies després del referèndum i la violència policial.

El disc es titula *La gran vida*. Quin significat té per a vosaltres?
Volem explicar quina és la gran vida per a nosaltres com a músics. Molta gent es pensa que una gran vida ha de ser tenir molts diners, sopar sovint fora de casa, comprar moltes coses? En canvi, la nostra gran vida és poder-nos dedicar al que havíem somiat des de petits. La gran vida és lluitar pel que ens agrada, sentir-nos lliures, marxar amb els amics en una furgoneta un dijous i tornar el dimarts següent?

Quina és la vitalitat de Buhos?
La clau és que no ens hem rendit mai. Quan les coses no ens anaven tan bé com ara hem persistit perquè sempre hem cregut en nosaltres. A cada disc hem anat superant errades i hem acumulat experiència. Ara no puc escoltar els meus primers discos, perquè em fan molta vergonya. I a l'escenari el mateix, veig vídeos de fa deu anys i no m'agraden gens.

Us sentiu còmodes quan es diu que Buhos és sobretot un grup de directe?
Qui digui això és que hi entén i ens ha seguit de prop. Nosaltres ja componem les cançons pensant en els directes. Als músics els dic: "Quan componguis, pensa que tens mil tios mirant-te. Si fas una cosa tranquil·leta després te l'hauràs de menjar tot l'estiu, eh?". Quan tenim les cançons les hem de portar dos anys a les espatlles, per tant, més val que les fem pensant en els concerts. Si jo en canvi fos un cantautor que anés a teatres i sales, ja buscaria un format diferent.

Què volies ser de petit?
Quan era petit deia que volia ser escriptor perquè ja escrivia poemes. A casa em deien: "Escriptor no podrà ser perquè no es guanyen la vida". I quan vaig voler ser músic van dir: "D'aquest nen no en farem res". Fins i tot vaig escriure algunes novel·les que, evidentment, no he publicat mai.

Per què et vas dedicar a la música?
Recordo que em va impactar molt quan vaig veure **Lax'n'Busto** per primera vegada al Vendrell. Tenia 12 anys i m'hi va dur la meva mare, que era amiga de la mare del cantant Pemi Fortuny. Va ser una passada! Com et deia, de petit feia poemes i m'agradava molt rimar. A l'escola no feia els deures i ho salvava amb la poesia. I una altra cosa, me'ls aprenia de memòria. La mestra me'n portava i jo els memoritzava: Jacint Verdaguer, Josep Maria de Segarra? Potser això em va estimular el gust i em va fer començar a escriure.

I, des del punt de vista musical, quins van ser els teus principals referents?
Primer van ser **Lax'n'Busto** i després **Els Pets**, que van venir a Calafell un diumenge a la tarda de l'any 1991. Érem 250 persones i vam acabar xerrant amb ells. Són els que més em van

influenciar i penso que **Buhos** som hereus d'aquests grups. Tenim el seu punt de festa major, d'actitud ballable, de reivindicació nacional? I no ens fa vergonya dir que tenim un grup perquè de petits vam anar a veure **Lax** i **Els Pets**. Més endavant va arribar **Sopa de Cabra**, però el foc ja estava encès. L'any 1995 **Els Pets** van celebrar el desè aniversari i al *TN Migdia* van dir "ja hi ha fans a Constantí esperant el concert d'aquesta nit?" i a les imatges sortíem els meus amics i jo amb una estelada. No em perdia cap concert. Després em va influenciar la música sud-americana, i d'aquí ve el fet de començar a escriure en castellà. Vaig començar a escoltar **Los Fabulosos Cadillacs**, **Los Auténticos Decadentes**, **Los Piojos**..., grups que feien un rock autènticament gamberro i que cantaven en castellà. Tots aquests em van enganxar de jove, amb cançons molt festives.